

Sygn. akt II CSK 175/07

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Stanisław Dąbrowski (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Zakładów [...]

Spółki Akcyjnej w T.

przeciwko H. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

w S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 19 września 2007 r.,

skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 31 października 2006 r.,

oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 13 marca 2006 r. i oddalił żądanie powódki obejmujące zasądzenie od pozwanej kwoty 144.291,84 złotych wraz z odsetkami tytułem zwrotu ceny za dostarczone przewody do przeładunku chloru ciekłego i chloru gazowego. Sąd Apelacyjny ustalił, że od chwili odebrania wymienionych przewodów, co nastąpiło w dniu 24 lipca 2003 r., powódka wiedziała, iż przedmiot dostawy ma wadę w postaci braku certyfikatów opiewających na pozwaną. W związku z tym, zawiadomienie pozwanej o wadzie dopiero pismem z dnia 8 stycznia 2004 r. było spóźnione w świetle art. 563 § 2 k.c. i skutkowało utratą uprawnień z tytułu rękojmi. Sąd Apelacyjny wskazał, że w zamówieniu powódki nie zostało zastrzeżone na kogo mają opiewać certyfikaty, w związku z czym powódka w istocie dysponowała certyfikatami pochodzącymi od Transportowego Dozoru Technicznego, ponieważ pozwana przekazała powódce Decyzję Dyrektora TDT z dnia 7 lipca 2003 r. nr [...] uprawniającą szwedzką firmę „M.” do wytwarzania przewidzianego do dostawy do Polski wyposażenia zbiorników transportowych oraz wyposażenia urządzeń i ich napełniania i opróżniania a także Decyzję Dyrektora TDT z dnia 17 października 2003 r. nr [...] uprawniającą fińską firmę „P.” do wytwarzania przeznaczonych do dostawy dla firmy „H.” Spółka z o.o. przewodów elastycznych z przyłączami i kompensatorów metalowych, stanowiących wyposażenie zbiorników transportowych i rurociągów przemysłowych. Ponadto, Sąd Apelacyjny przyjął, że znajomość wady przez kupującego jest jedyną okolicznością skutkującą ustawowym zwolnieniem sprzedawcy o odpowiedzialności z tytułu rękojmi, zaś w rozpoznawanej sprawie powódka tego rodzaju świadomość posiadała skoro po dostawie, tj. w dniu 25 sierpnia 2003 r. zapłaciła pozwanej resztę ceny.

W skardze kasacyjnej powódka zarzuciła powyższemu wyrokowi naruszenie przepisów postępowania – art. 328 § 2 w zw. z art. 391 oraz art. 233 § 1, 244 § 1 w zw. z art. 391 k.p.c. przez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz sporządzenie uzasadnienia zaskarżonego wyroku wbrew wymaganym regułom,

a także naruszenie art. 378 § 1 w zw. z art. 372 k.p.c. i art. 45 Konstytucji przez nierozpoznanie istoty sprawy apelacyjnej w nawiązaniu do wniosków i wywodów zawartych w odpowiedzi na apelację. Wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z natury rzeczy sposób sporządzenia uzasadnienia orzeczenia - a tę kwestię reguluje art. 328 § 2 k.p.c. - nie ma wpływu na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.) ponieważ uzasadnienie jedynie wyraża motywy rozstrzygnięcia, które podjęte zostało wszakże wcześniej. W tym sensie naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. nie ma wpływu na wynik sprawy i zasadniczo nie może być podstawą skargi kasacyjnej. Jednakże, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sąd Najwyższego (por. wyroki SN z 4 I 2007 r. V CSK 364/06 – nie publ. LEX nr 238975, z dnia 17 marca 2006 r. I CSK 63/05 – nie publ. LEX nr 179971, z dnia 28 lutego 2006 r. III CSK 149/05 – nie publ. LEX nr 182956 z dnia 24 lutego 2006 r. II CSK 136/05 – nie publ. LEX 200973, z dnia 26 stycznia 2006 r. V CK 405/04 - nie publ. LEX 195422) w wyjątkowych sytuacjach, gdy z uzasadnienia orzeczenia nie daje się odczytać jaki stan faktyczny lub prawny stanowił podstawę rozstrzygnięcia, powołanie się w skardze kasacyjnej na podstawę w postaci naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. może okazać się usprawiedliwione. W rozpoznawanej sprawie taka sytuacja nie zachodzi. Wprawdzie błędnie Sąd Apelacyjny utożsamiał wiedzę kupującego o wadzie w chwili odbioru rzeczy, o której mowa w art. 557 § 2 k.c. z wiedzą w rozumieniu art. 563 § 2 k.c. i błędnie powołał się w rozpoznawanej sprawie na wyłączenie odpowiedzialności sprzedawcy ze względu na godzenie się na wadę (art. 557 § 1 k.c.) skoro następnie oddalenie powództwa oparł na art. 563 § 2 k.c., jak również – w świetle wymienionej podstawy prawnej oddalenia powództwa – zbędnie poczynił uwagi odnośnie do ewentualności przyjęcia, że rzecz dostarczona powódce w ogóle nie miała wady fizycznej, to jednak z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że ostatecznie Sąd Apelacyjny przyjął, iż przedmiotowa rzecz miała wadę w postaci braku certyfikatów opiewających na pozwaną, ale powódka utraciła uprawnienia z tytułu rękojmi ze względu na niezawiadomienie pozwanej o wadzie niezwłocznie po jej wykryciu. Stanowisko Sądu Apelacyjnego poddawało się zatem pod osąd Sądu Najwyższego i nie

podlegało kwestionowaniu przy pomocy zarzutu naruszenia art. 328 § 2 w zw. z art. 391 k.p.c.

Zarzuty dotyczące naruszenia art. 233 § 1 i art. 244 k.p.c. podlegały odrzuceniu a limine w świetle art. 398³ § 3 k.p.c.

Co do art. 378 § 1 i art. 372 k.p.c. oraz art. 45 Konstytucji, to zarzuty skarżącego nie przystawały do treści wymienionych przepisów, z których pierwszy dotyczy granic apelacji (a nie odpowiedzi na apelację), drugi – możliwości wniesienia odpowiedzi na apelację, a trzeci konstytucyjnego prawa do sądu; tym przepisom zaskarżony wyrok nie uchybia. Również więc te zarzuty skargi kasacyjnej nie zasługiwały na uwzględnienie.

Na marginesie wypada zauważyć, że powódka nie tylko nie przedstawiła dowodu na okoliczność, iż wcześniej niż w dniu 8 stycznia 2004 r. zawiadomiła pozwaną o braku wymaganych certyfikatów lecz w pozwie wymieniła fax właśnie z dnia 8 stycznia 2004 r. jako dowód wezwania pozwanej do uzupełnienia braku. Również gdyby nawet przyjąć, że wada wykryta została dopiero w związku z pismem Biura Projektów Zakładów [...]„B.” – T. Sp. z o.o. do powódki z dnia 6 października 2003 r. (k – 13), to i tak zawiadomienie pozwanej o wadzie dokonane pismem z dnia 8 stycznia 2004 r. nie mogłoby zostać uznane za niezwłoczne w rozumieniu art. 563 § 2 k.c.

Można też dodać, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie przede wszystkim ze względu na niezachowanie przez powódkę terminu z art. 568 § 1 k.c. do odstąpienia od umowy, co stanowi warunek możliwości domagania się zwrotu uiszczonej ceny (art. 560 § 1 i § 2 k.c.). Sąd Apelacyjny w zaskarżonym wyroku pominął kwestię złożenia przez powódkę oświadczenia woli o odstąpieniu od umowy oraz zarzut pozwanej dotyczący wygaśnięcia roszczeń powódki w świetle art. 568 § 1 k.c. (k – 33). Również skarga kasacyjna do tej kwestii się nie odnosi. Na k – 5 akt znajduje się pismo powódki, które należało traktować jako oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Ze względu na jego datę 15.III.2005 r. tj. datę znacznie późniejszą niż upływ 1 roku od dnia wydania rzeczy, nie mogło być ono uznane za dowód skutecznego skorzystania przez powódkę z uprawnienia do odstąpienia od umowy; uprawnienie to wygasło z dniem 24 lipca 2004 r.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną (art. 398⁴ k.p.c.).

Nie podlegał uwzględnieniu złożony w Sądzie Najwyższym wniosek pozwanej o zasądzenie na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym. W postępowaniu kasacyjnym, w którym skargę rozpoznano na posiedzeniu niejawnym, koszty zastępstwa procesowego mogą być przyznane tylko w razie wniesienia odpowiedzi na skargę kasacyjną (per. analogiam do § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (-) Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.). Odpowiedzią na skargę kasacyjną jest pismo procesowe wniesione w terminie 2 tygodni od doręczenia skargi (art. 398⁷ § 1 k.p.c.). W rozpoznawanej sprawie skargę kasacyjną doręczono pozwanej w dniu 7 marca 2007 r. W ciągu następnym 2 tygodni odpowiedź na skargę kasacyjną nie wpłynęła, zaś pismo procesowe złożone w Sądzie Najwyższym w dniu 27 lipca 2007 r. nie może być za takową uznane.